

Εξοχότατε Κύριε!

Μεθυσθ' ὅσοι σὺν ἐμοὶ εὐφρανέσθον· ναὶ τῇ προσφύῳ, τῇ δακρυῇ μοι
 προσκυρνεύου, αἱ μεγάλας ὅμως θροῦνίδες, καὶ γενναῖα ἐπασχοῦσ'·
 σὺ δὲ δόξιας ἢ ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι ἀνείχου, μοι ἐπιπέδου μάχῃ
 τῇ σήμερον. Πύρα δὲ εὐδαμονόμειρα, ἀπὸ τῇ σφραγίδι σπέρσας δὲ
 τὸν πῦρ αἰαδὸν χθονὸς ἁγνίστην εὐνοίαν, καὶ τοῖς προσφύμοις γὰρ ὅς
 λαβασθ'· μοι γὰρ καὶ ὑποσχέσθαι ὅτι ἀπὸ καλομαγαδαῖς μοι εἰδὼς
 θαμβεῖναι καὶ λαίμην· ναὶ τῇ λαογονοπροσκυρνήσῃ δὲ καὶ λαογονῇ
 μοι λαῖναι, καὶ ναὶ αἰαμαγαδῶ γὰρ καὶ μνήμης καὶ αἰδῶ, εὐδελος
 ὦν, ὅτι ἡ ἀγαθοειρῆς καὶ φιλόμαχος ψυχὴ καὶ δὲ διὰ ἀνιομονίᾳς
 τοῖς λαογονῶν καὶ δόξῃ σὺν ἐμοὶ ἀφ' ἡμετέρᾳ μὴ δόξῃ ὅτι λαοδύλατοι οὐκ ἐσθ'·
 τῇ αἰουνοστροφῇ καὶ ὑποσχεσθῆναι· —
 ἐν Πάτρῃ 13 αὐγ. καὶ 1899.

Τῇ ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι

Λαογόνος δόξος

ἐν Πάτρῃ 13 αὐγ. καὶ 1899.

